

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-05521
Otsuse kuupäev 18.07.2025
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Osaühing ADOXA (11047619)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ja kahju hüvitamine summas 255 eurot

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada osaliselt. Tuvastada, et tarbija on taganenud 26.03.2025 sõlmitud töövõtulepingust. Kaupleja peab tarbijale tagasi maksuma 55 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija sõlmis kauplejaga 26.03.2025 töövõtulepingu tema nahkjope krae ja varrukate puhastamise kohta. Tasu suuruseks oli 55 eurot, tarbija pidi selle maksuma jope kättesaamisel. Kaupleja teatas jope vastuvõtmisel, et sellel puudub tootja puhastusjuhend ja lubas enne puhastamist tarbijaga ühendust võtta, kuid ei teinud seda. Tarbija sai jope kätte 01.04.2025 ja maksis 55 eurot. Tarbija palus kauplejal anda talle vastuvõtmisel koostatud kviitung, kuid kaupleja sõnul viskas ta selle juba prügikasti. Jope ülevaatamisel selgus, et see oli rikitud: jope värv oli muutunud heledamaks ja jope nahk õhemaks, jope seljaosal olid kolm laiku, üks jope metallist kinnitustrukk oli katki. Tarbija viis jope kauplejale tagasi, kes võttis jope vastu ning teatas, et tarbija peab veel maksuma 60 eurot. Kaupleja andis 02.04.2025 tarbijale jope tagasi keeldudes midagi parandamast, kuna tarbija olevat ise teinud laigus jope seljale ning lõhkunud kinnitustruki. Kaupleja käskis tarbijal ära kaduda. Tarbija esitas kauplejale seejärel kirjaliku pretensiooni. Tarbija soovib töövõtulepingust taganeda ning tasu 55 eurot tagasi saada. Tarbija soovib, et kaupleja hüvitaks jope väärtuse. Tarbija ostis jope Türgist 300 eurot eest, tarbija hinnangul oli jope väärtus puhastusse andmise eelselt 200 eurot.

Tarbija soovib lepingust taganemisel tagasi saada tasu 55 eurot ning kahju hüvitist 200 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei esitanud tarbijavaidluste komisjoni sekretariaadile tarbija avalduse osas seisukohta. Sellisel juhul tuleb Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt võtta aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele.

Pooled sõlmisid töövõtulepingu, võlaõigusseaduse (VÕS) § 635 lg 1 kohaselt kohustub töövõtja valmistama asja või saavutama teenuse osutamisega muu kokkulepitud tulemuse (töö), tellija aga maksma selle eest tasu. VÕS § 641 lg 1 kohaselt peab töö vastama lepingutingimustele. Lepingutingimuse rikkumisel saab tarbija VÕS §-i 101 õiguskaitsevahenditele tugineda, sh § 101 lg 1 p 3 alusel nõuda kahju hüvitamist ning p 4 alusel lepingust taganeda.

Tarbija asjaoludel kaupleja töö ebaõnnestus, kaupleja rikkus puhastusteenuse käigus jope naha, tekitas juurde laiike ning lõhkus kinnitustruki. Kaupleja keeldus alusetult tarbija pretensiooni rahuldamisest. Tarbija lepingust taganemine on põhjendatud, tarbijale on õigus tagasi saada tasu 55 eurot. Samuti on tarbija kahju hüvitamise nõue 200 euro ulatuses põhjendatud.

Komisjon kontrollis tarbija nõude põhjendatust ning poolte tegevuse vastavust võlaõigusseaduse töövõtulepingu sätetele.

Komisjon tuvastas, et tarbija ja kaupleja sõlmisid 26.03.2025 tarbijatöövõtulepingu VÕS § 635 lg 4 tähenduses.

Kaupleja ei ole komisjonile vastanud, seetõttu ei ole komisjonile teada, milliseid puhastusmeetodeid kaupleja tarbija jope puhastamisel kasutas. Kuna jopel puudus tootja puhastamisjuhend, lubas kaupleja tarbijale enne puhastamist helistada ja puhastusmeetodeid arutada. Kaupleja ei ole teatanud, miks ta jättis tarbijale helistamata. Kaupleja valis professionaalse teenuse osutajana ise puhastusmeetodi, milline ei andnud loodetud tulemust.

Komisjon tuvastas tarbija esitatud piltidega jopest enne ja pärast kaupleja poolt lepingutingimuse rikkumise, jope pealismaterjal oli kortsu läinud ja üks kinnitustrukk oli katki. Kui jope oleks puhastusse andmisel sellises seisundis olnud, oleks kaupleja seda näinud ning teinud vastuvõtmisel koostatavasse dokumenti märkuse. Tarbija palus endale üle anda jope vastuvõtmisel kaupleja poolt koostatud dokumendi, kuid kaupleja keeldus sellest selgitusega, et viskas selle prügikasti. Kui selline lepingudokumentidega ümberkäimine on kaupleja hea äritava, siis sellisel juhul tuleb kauplejal taluda ka lepingulist vastutust.

Kaupleja ei ole tõendanud, et tarbija jopel esinesid vastuvõtmisel defektid, kaupleja vastutab puhastuse järgselt jopel ilmnenu defektide eest. Kaupleja keeldus põhjendamatult tööd ümber tegemast. Komisjon tuvastas, et kaupleja rikkus lepingutingimust oluliselt, puhastusteenus ebaõnnestus, tarbija töövõtulepingust taganemine on põhjendatud (VÕS § 647 lg 1 ja lg 3).

Lepingust taganemisel on tarbijal õigus tagasi saada makstud tasu 55 eurot (VÕS § 189 lg 1). Komisjon rahuldab tarbija töövõtulepingust taganemise ja makstud tasu tagasisaamise nõude.

Tarbija esitas kaupleja vastu ka rikutud jope väärtuse hüvitamise nõude. Komisjon tuvastas kaupleja poolt lepingutingimuse rikkumise, milline asjaolu võimaldab tarbijal kaupleja suhtes kohaldada õiguskaitsevahendina kahju hüvitamist. Kahju hüvitamise nõuete osas on Riigikohus korduvalt selgitanud, et kahju hüvitamise nõude esitajal (antud juhul tarbijal) lasub kohustus oma nõuet tõendada. Tarbijal lasub kohustus tõendada VÕS §-s 127 toodud kahju hüvitamise eelduste esinemist, sh kuulub hüvitamisele kahju, mida lepingupool nägi rikkumise võimaliku tagajärjena ette või pidi ette nägema (§ 127 lg 3), lepingu kohustuse rikkumine on kahju tekkimisega põhjuslikus seoses (§ 127 lg 4) ning kahju suurus.

Kahju suuruse osas tarbija selgitas, et ta ostis jope Türgist 300 euro eest, tarbija soovib kauplejal saada kahju hüvitamisena 2/3 ostuhinnast summas 200 eurot. Komisjoni hinnangul ei ole tarbija tõendanud oma kahju hüvitamise nõude suurust, seetõttu jätab komisjon tarbija kahju hüvitamise nõude rahuldamata.

Komisjon selgitab, et tarbijal lasub kohustus tõendada ostuhinda, mille suurus on komisjonile teadmata. VÕS § 132 lg 1 kohaselt kuuluks tarbijale hüvitamisele hüvitis, mis vastab uue samaväärse asja soetamisele. Seda väärtust tuleb vähendada, kui kasutamise käigus on asja väärtus uue samaväärse asja väärtusega võrreldes oluliselt vähenenud. Tarbija ei ole teatanud, mis aastal ta jope ostis, komisjon ei tea, kui kaua on tarbija jopet kasutanud. Sellel põhjusel ei saa komisjon kontrollida, kas tarbija nõutav hüvitis 200 eurot on arvatud seaduses toodud hüvitise arutamise korra kohaselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/